ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 04 /ສພຊ
ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ທັນວາ 2008

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ແຮ່ທາດ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການນຳໃຊ້ແຮ່ທາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ, ການກວດກາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານແຮ່ທາດ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການຊອກຄົ້ນ, ການສຳຫລວດ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງ ໂດຍຕິດພັນກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝເທື່ອລະກ້າວ, ພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ, ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 2. ແຮ່ທາດ

ແຮ່ທາດ ແມ່ນ ທາດທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍທຳມະຊາດ, ບໍ່ສາມາດສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໄດ້, ມີຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານເຄມີ ແລະ ວັດຖຸວິທະຍາ ຢູ່ໃນພາວະແຂງ, ພາວະແຫລວ ແລະ ພາວະອາຍ ເຊັ່ນ: ແຮ່ຄຳ, ແຮ່ເງິນ, ແຮ່ທອງ, ແຮ່ເຫຼັກ, ແຮ່ກົ່ວ, ແກ້ວປະເສີດ, ຫີນທີ່ມີແຮ່ທາດ, ຖ່ານຫີນ, ນ້ຳມັນ ແລະ ອາຍແກັດທຳມະຊາດ, ນ້ຳແຮ່ທາດ, ນ້ຳອຸ່ນ, ນ້ຳຮ້ອນທຳມະຊາດ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ແຫລ່ງແຮ່ ໝາຍເຖິງ ບ່ອນສະສົມຂອງແຮ່ທາດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງແຮ່ທາດ;
2. ເຂດບໍ່ແຮ່ ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ, ເຂດໂຮງງານປຸງແຕ່ງ, ລານ ຫລື ສາງເກັບມ້ຽນແຮ່, ອ່າງເກັບນ້ຳເສຍ, ເສັ້ນທາງເຄື່ອນຍ້າຍ, ເຂດທີ່ພັກອາໄສ, ສຳນັກງານ, ສະຖານທີ່ສ້ອມແປງ, ສາງເກັບມ້ຽນທາດລະເບີດ ແລະ ທາດເຄມີຮັບໃຊ້ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການຜະລິດ;
3. ບໍ່ແຮ່ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ມີແຮ່ທາດ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການສຳຫລວດແລ້ວ ເຊັ່ນ: ບໍ່ຄຳ, ບໍ່ເງິນ, ບໍ່ທອງ, ບໍ່ກົ່ວ, ບໍ່ຖ່ານຫີນ;
4. ແຮ່ ໝາຍເຖິງ ແຮ່ທາດທີ່ໄດ້ຜ່ານການທຍຳ, ການບົດ, ການລ້າງກັ່ນ, ການຄັດຈ້ອນ ລວມທັງແຮ່ທາດທີ່ໄດ້ຮັບການປຸງແຕ່ງແລ້ວ;
5. ຫີນທີ່ມີແຮ່ທາດ ໝາຍເຖິງ ຫີນທີ່ບັນຈຸແຮ່ທາດໃດໜຶ່ງ;
6. ຫາງແຮ່ ໝາຍເຖິງ ແຮ່ທາດຈຳນວນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຕົກເຮ່ຍ, ເຈືອປົນກັບສິ່ງເສດເຫລືອ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ໝົດ ຈາກການຂຸດຄົ້ນ, ການຜະລິດ ແລະ ການລ້າງກັ່ນ;
7. ແຮ່ຕົກຂ້ອນ ໝາຍເຖິງ ແຮ່ທາດຜຸພັງທີ່ໄຫລມາເຕົ້າໂຮມຢູ່ຈຸດໃດໜຶ່ງ ຕາມທຳມະຊາດ;
8. ການພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ ໝາຍເຖິງ ການພັດທະນາແບບຮອບດ້ານຢູ່ພື້ນທີ່ ຫລື ພາຍຫລັງການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຢູ່ໃນພື້ນທີ່ນັ້ນໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;
9. ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໝາຍເຖິງ ວຽກງານຕ່າງໆກ່ຽວກັບວຽກງານຊອກຄົ້ນ, ສຳຫລວດ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ;
10. ແຮ່ທາດກຳມະລັງສີ ໝາຍເຖິງ ທາດທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານວິທະຍາສາດຕ່າງໆ ແຕ່ກໍມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ: ອູຣານຽມ, ໂທຣຽມ;
11. ແຮ່ທາດສານໜູ ໝາຍເຖິງ ແຮ່ທາດອັກເຊນິກ;
12. ເຫດສຸດວິໄສ ໝາຍເຖິງ ເຫດການເກີດຂຶ້ນທີ່ບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າໄດ້ ເປັນຕົ້ນ: ນ້ຳຖ້ວມ, ດິນເຈື່ອນ, ພະຍຸ, ຟ້າຜ່າ, ພະຍາດລະບາດ, ແຜ່ນດິນໄຫວ.

ມາດຕາ 4. ກຳມະສິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ແຮ່ທາດທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ເທິງໜ້າດິນ, ພື້ນດິນ ແລະ ພື້ນນ້ຳ ແມ່ນ ກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງລັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 5. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ລັດ ສົ່ງເສີມບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດລົງທຶນເຂົ້າໃນການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ເປັນຕົ້ນ ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ດ້ວຍການວາງຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການຕ່າງໆ

ເຊັ່ນ: ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນ ຕາມລະບຽບການ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆ.

ລັດ ສົ່ງເສີມການຊອກຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດ ເພື່ອໃຫ້ມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ເປັນພື້ນຖານທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຮ່ທາດ ສາມາດຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແລະ ການທັນເປັນທຶນ.

ລັດ ສົ່ງເສີມການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ໂດຍຕິດພັນກັບການປຸງແຕ່ງຢູ່ພາຍໃນເປັນຕົ້ນຕໍ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ທັນສະໄໝ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກ.

ລັດ ສະຫງວນ ຫລື ຮັກສາເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດໃດໜຶ່ງໄວ້ ສຳລັບດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດສະເພາະ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 6. ຫລັກການກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ

ວຽກງານແຮ່ທາດ ໃຫ້ປະຕິບັດບົນພື້ນຖານຫລັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ;
2. ການຂຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້ແຮ່ທາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ຕ້ອງໃຫ້ສົມເຫດສົມຜົນ, ມີປະສິດທິພາບ, ຮັບປະກັນການພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ ແລະ ໃຫ້ສົມຄູ່ກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ວຽກງານແຮ່ທາດ ຕ້ອງຕິດພັນກັບການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ທັງຮັບປະກັນຄວາມ ສະ ຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;
4. ການປົກປັກຮັກສາແຮ່ທາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ຕ້ອງມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ, ຄອບຄົວ, ການຈັດຕັ້ງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 7. ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ລັດ ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຊາດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 8. ພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາແຮ່ທາດ

ລັດ ວາງມາດຕະການກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາແຮ່ທາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ການປົກປັກຮັກສາແຮ່ທາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແມ່ນ ພັນທະຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທຸກພາກສ່ວນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 9. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ ດ້ວຍຫລາຍຮູບການ ເຊັ່ນ: ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຕະຫລາດ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາສະເພາະໃຫ້ພະນັກງານ, ການຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານວິຊາການ, ທຶນຮອນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 10. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຍົກເວັ້ນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດປະເພດນ້ຳມັນດິບ, ອາຍແກັດທຳມະຊາດ, ດິນ, ຫີນ, ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຊະນິດອື່ນ ຊຶ່ງບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ II
ແຮ່ທາດ
ໝວດທີ 1
ໝວດແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 11. ການສຳຫລວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ

ການສຳຫລວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ ແມ່ນການຊອກຮູ້ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບປາກົດການທີ່ມີແຮ່ທາດ, ການສຶກສາໂຄງສ້າງທໍລະນີສາດ, ແຜນທີ່ທໍລະນີສາດພື້ນຖານ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດແບ່ງໝວດແຮ່ທາດ ແລະ ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການສຳຫລວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 12. ການຈັດແບ່ງໝວດແຮ່ທາດ

ແຮ່ທາດ ໄດ້ຈັດແບ່ງອອກເປັນ ສີ່ ໝວດ ຄື:

1. ໝວດແຮ່ທາດໂລຫະ ປະກອບດ້ວຍ ແຮ່ຄຳ, ແຮ່ເງິນ, ແຮ່ທອງ, ແຮ່ສັງກະສີ, ແຮ່ເຫລັກ, ແຮ່ຊືນ, ແຮ່ກົ່ວ ແລະ ແຮ່ທາດອື່ນ;
2. ໝວດແຮ່ທາດອະໂລຫະ ປະກອບດ້ວຍ ເພັດ, ແກ້ວປະເສີດ, ແກ້ວມໍລະກົດ, ຫີນປູນ, ຫີນທີ່ມີແຮ່ທາດ, ຫີນກາວ, ຫີນປະດັບ, ແຮ່ທາດກຳມະລັງສີ ແລະ ແຮ່ທາດອື່ນ;

3. ໝວດແຮ່ທາດພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ປະກອບດ້ວຍ ຖ່ານຫີນ, ນ້ຳມັນດິບ, ອາຍແກັດທຳມະຊາດ ແລະ ແຮ່ທາດອື່ນ;
4. ໝວດແຮ່ທາດແຫລວ ປະກອບດ້ວຍ ແຫລ່ງນ້ຳພື້ນດິນໃນທຸກຮູບແບບ ເຊັ່ນ ແຫລ່ງນ້ຳຮ້ອນ, ແຫລ່ງນ້ຳແຮ່ທາດ ແລະ ອື່ນໆ.

ໃນ ສີ່ ໝວດແຮ່ທາດດັ່ງກ່າວ ມີແຮ່ທາດສະຫງວນ ແລະ ແຮ່ທາດຫວງຫ້າມ ຊຶ່ງລັດເປັນຜູ້ກຳນົດ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ໝວດທີ 2
ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 13. ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການສະສົມ ຫລື ການປາກົດຕົວຂອງແຮ່ທາດຢູ່ຊັ້ນເປືອກໂລກໃນຮູບຮ່າງຕ່າງໆຕາມທຳມະຊາດ, ມີຄຸນລັກສະນະສະເພາະ ທີ່ສາມາດທຳການຊອກຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດໄດ້.

ມາດຕາ 14. ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແບ່ງອອກເປັນ ສີ່ ເຂດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂດອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
2. ເຂດສະຫງວນ;
3. ເຂດຫວງຫ້າມ;
4. ເຂດມີທາດເບື່ອ.

ລັດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການກຳນົດເຂດອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ, ເຂດສະຫງວນ, ເຂດຫວງຫ້າມ ແລະ ເຂດມີທາດເບື່ອ ລວມທັງການຫັນປ່ຽນເຂດດັ່ງກ່າວ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 15. ເຂດອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ເຂດອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແມ່ນ ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດທີ່ກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດບູລິມະສິດສຳລັບການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ຫຼາຍຂະແໜງການຕ້ອງການນຳໃຊ້ເຂດດຽວກັນ ແຕ່ມີຈຸດປະສົງແຕກຕ່າງກັນນັ້ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງ ໂດຍອີງໃສ່ການສຶກສາສົມທຽບລະຫວ່າງຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໄລຍະຍາວ.

ມາດຕາ 16. ເຂດສະຫງວນ

ເຂດສະຫງວນ ແມ່ນ ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ທີ່ຮັກສາໄວ້ເພື່ອດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຫລື ຮັກສາໄວ້ເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໂດຍຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 17. ເຂດຫວງຫ້າມ

ເຂດຫວງຫ້າມ ແມ່ນ ເຂດທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຊຶ່ງມີດັ່ງນີ້:

1. ເຂດທີ່ມີຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ເຊັ່ນ: ເຂດລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ເຂດທີ່ມີມົນລະພິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ;
2. ເຂດທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບ ຫລື ຢູ່ໃຕ້ພື້ນ ສິ່ງປຸກສ້າງ ຫລື ເຂດສາທາລະນະ ຊຶ່ງເຫັນວ່າມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ເປັນຕົ້ນ: ເຂດວັດຖຸບູຮານ, ເຂດປະຫວັດສາດ, ເຂດພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເຂດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມສຳລັບການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
3. ເຂດປ່າສະຫງວນ, ເຂດເພື່ອອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ເຂດແຜ່ພັນຂອງສັດນ້ຳ, ສັດປ່າ ແລະ ເຂດປ່າຍອດນ້ຳ.

ມາດຕາ 18. ເຂດມີທາດເບື່ອ

ເຂດມີທາດເບື່ອ ແມ່ນເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດທີ່ເປັນທາດເບື່ອ ຫລື ມີທາດເບື່ອເຈືອປົນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເຊັ່ນ: ເຂດທີ່ມີແຮ່ທາດສານໜູ, ແຮ່ທາດບາຫລອດ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາກທີ III
ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 19. ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂອກຄົ້ນ;
2. ການສຳຫລວດ;
3. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
4. ການຂຸດຄົ້ນ;
5. ການປຸງແຕ່ງ;
6. ການຊື້-ຂາຍ;
7. ການເຄື່ອນຍ້າຍ;
8. ການຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່;“

9. ການມອບກິດຈະການຂຸດຄົ້ນ.

ມາດຕາ 20. ການຊອກຄົ້ນ

ການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການສຶກສາເອກະສານຂໍ້ມູນ ແລະ ການດຳເນີນວຽກງານຢູ່ພາກສະໜາມກ່ຽວກັບສະພາບທໍລະນີສາດ ແລະ ປາກົດການທີ່ມີແຮ່ທາດ ລວມທັງການຕີລາຄາຄຸນລັກສະນະຂອງແຮ່ທາດ ແນໃສ່ການກຳນົດເຂດທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ເພື່ອກ້າວສູ່ການສຳຫລວດ.

ມາດຕາ 21. ການສຳຫລວດ

ການສຳຫລວດແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການສຶກສາໂຄງສ້າງທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫລ່ງແຮ່ທາດ ໃນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ສຳຫລວດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍວຽກງານທໍລະນີສາດ, ທໍລະນີວັດຖຸ, ຊີ-ເຈາະ, ເຈາະອຸມົງ, ຂຸດຂຸມຄອງ, ຂຸດສ້າງ, ເກັບຕົວຢ່າງ, ວິເຄາະວິໄຈ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງແຫລ່ງ ແຮ່ທາດ ແລ້ວກ້າວໄປສູ່ການປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານເຕັກນິກຂອງການຂຸດຄົ້ນ.

ມາດຕາ 22. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແມ່ນ ການປະເມີນແຫລ່ງແຮ່ທາດທີ່ມີປະສິດທິພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສຶກສາເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ, ການປຸງແຕ່ງ; ການຊື້-ຂາຍແຮ່, ທຶນຂອງການພັດທະນາແຫລ່ງແຮ່ທາດ ລວມທັງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ກຳນົດເວລາການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແມ່ນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ພຽງໜຶ່ງເທື່ອ ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງ ປີ ຕາມການພິຈາລະນາຕົກລົງຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 23. ການຂຸດຄົ້ນ

ການຂຸດຄົ້ນ ແມ່ນ ການເອົາແຮ່ທາດຕາມໜ້າດິນ ແລະ ຢູ່ພື້ນດິນ ດ້ວຍວິທີການ ບຸກເບີກ, ຂຸດຄົ້ນ, ຊີ-ເຈາະ, ດູດ, ລະເບີດ, ຄັດຈ້ອນຄຸນນະພາບແຮ່ທາດ, ຍົກຍ້າຍ ແລະ ເກັບມ້ຽນແຮ່ທາດ.

ໃນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ, ທັນສະໄໝ ແລະ ມີປະສິດ ທິພາບສູງ, ຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 24. ການປຸງແຕ່ງ

ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ແມ່ນ ວິທີການ ຫລື ຂັ້ນຕອນຂອງການຜະລິດ ເພື່ອຍົກຄຸນນະພາບແຮ່ທາດ ແລະ ສ້າງມູນຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດ ດ້ວຍການແຍກ, ການກັ່ນຕອງ, ການຫລໍ່ຫລອມ, ການປ່ຽນຮູບ, ການເຈຍລະໄນ ແລະ ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 25. ການຊື້-ຂາຍແຮ່

ການຊື້-ຂາຍແຮ່ ແມ່ນ ການຕົກລົງລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດກັບບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຕ້ອງການນຳໄປປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນ ຫລື ສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ.

ຮູບການ ແລະ ວິທີການຊື້-ຂາຍແຮ່ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ.

ມາດຕາ 26. ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດ

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດ ແມ່ນການຂົນສົ່ງແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດຈາກຈຸດໜຶ່ງໄປຫາອີກຈຸດໜຶ່ງຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຫລື ຈາກພາຍໃນໄປຕ່າງປະເທດ.

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເຊັ່ນ: ຈ່າຍຄ່າພັນທະ, ອາກອນ, ມີເອກະສານເຄື່ອນຍ້າຍ, ເຄື່ອນຍ້າຍຕາມເສັ້ນທາງ ໂດຍມີການຕິດຊັ່ງນ້ຳໜັກ ແລະ ແຈ້ງ ຕໍ່ຈຸດກວດກາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 27. ການຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່

ພາຍຫລັງສຳເລັດການຂຸດຄົ້ນແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ປັວແປງ ແລະ ຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍ ຫລື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງໄດ້.

ເມື່ອສິ້ນສຸດການດຳເນີນກິດຈະການບໍ່ແຮ່ແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ປິດບໍ່ແຮ່ ພ້ອມທັງມອບສິ່ງເນື້ອທີ່ທີ່ໄດ້ສຳປະທານ ລວມທັງກິດຈະການຂຸດຄົ້ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 28 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 28. ການມອບກິດຈະການຂຸດຄົ້ນ

ພາຍຫລັງສຳເລັດການຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່ແລ້ວ ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງມອບກິດຈະການຂຸດຄົ້ນ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫລ່ງແຮ່, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະກົນຈັກ ແລະ ຊັບສົມບັດອື່ນ ໃຫ້ແກ່ລັດ ຕາມລະບຽບການ ໂດຍບໍ່ມີການໃຊ້ແທນແຕ່ຢ່າງໃດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ລັດບໍ່ຮັບເອົາຊັບສົມບັດດັ່ງກ່າວ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫລື ຮື້ຖອນ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນເອງ.

ພາກທີ IV
ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 29. ຮູບການລົງທຶນກ່ຽວກັບທຸລະກິດແຮ່ທາດ

ຮູບການລົງທຶນກ່ຽວກັບທຸລະກິດແຮ່ທາດ ປະກອບດ້ວຍ ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ, ວິສາຫະກິດຮຸ້ນສ່ວນ ແລະ ບໍລິສັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 30. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນສະເພາະ ແຮ່ທາດໃດໜຶ່ງຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນນັ້ນ ຈະດຳເນີນຢູ່ຫ້ອງການ ແລະ ຢູ່ພາກສະໜາມ ເພື່ອສຶກສາບ່ອນປາກົດການທີ່ມີແຮ່ທາດ, ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງເທິງໜ້າດິນມາວິໄຈ.

ມາດຕາ 31. ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ

ພາຍຫລັງເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນແລ້ວ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີຂໍ້ມູນພຽງພໍ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 32. ຂະໜາດຂອງທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ຂະໜາດ ຄື:

1. ຂະໜາດໃຫຍ່;
2. ຂະໜາດກາງ;
3. ຂະໜາດນ້ອຍ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕົກລົງຂະໜາດຂອງທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ບົນພື້ນຖານປະລິມານສະສົມ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງແຮ່ທາດ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 33. ປະເພດທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ປະກອບດ້ວຍ ສາມ ປະເພດ ຄື:

1. ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫລ່ງແຮ່;
2. ທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່;
3. ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ.

ໝວດທີ 1
ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫລ່ງແຮ່

ມາດຕາ 34. ວຽກງານທຸລະກິດກ່ຽວກັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫລ່ງແຮ່

ວຽກງານທຸລະກິດກ່ຽວກັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫລ່ງແຮ່ ປະກອບດ້ວຍການຊອກຄົ້ນ ແລະ ການສຳຫລວດແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 35. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການສຳຫລວດແຮ່ທາດ

ເງື່ອນໄຂພື້ນຖານຂອງຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການສຳຫລວດແຮ່ທາດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງເປັນວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຈົດທະບຽນ ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
2. ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນ, ສາມາດມີແຫລ່ງທຶນອື່ນ ພຽງພໍ ແລະ ມີຫລັກຊັບຄ້ຳປະກັນ ຕາມລະບຽບການ;
3. ມີປະຫວັດຄວາມເປັນມາກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດແຮ່ທາດທີ່ດີ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖື;
4. ມີວິຊາການທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ປະສົບການກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການສຳຫລວດແຮ່ທາດ.

ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ລົງທຶນ ຍັງຕ້ອງກຳນົດເນື້ອທີ່ຂໍອະນຸຍາດ, ແຜນການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່ຳສຸດ, ບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມເບື້ອງຕົ້ນ.

ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບການສຳຫລວດແຮ່ທາດ ຍັງຕ້ອງມີບົດລາຍງານຜົນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ໃນເຂດທີ່ຂໍສຳຫລວດແຮ່ທາດຕື່ມອີກ.

ມາດຕາ 36. ກຳນົດເວລາພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ ແລະ ອາຍຸການສຳປະທານກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການສຳຫລວດແຮ່ທາດ

ຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ຫລື ສຳຫລວດແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ. ຜົນຂອງການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ ກ່ຽວຂ້ອງຊາບຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ອາຍຸການສຳປະທານກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສອງ ປີ ນັບແຕ່ວັນເຊັນສັນຍາເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ອີກ ໜຶ່ງ ປີ.

ອາຍຸການສຳປະທານກ່ຽວກັບການສຳຫລວດແຮ່ທາດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມ ປີ ນັບແຕ່ວັນເຊັນສັນຍາ ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສອງ ປີ.

ສຳລັບເງື່ອນໄຂໃນການຕໍ່ອາຍຸການສຳປະທານກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການສຳຫລວດແຮ່ທາດນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍສະເພາະ.

ມາດຕາ 37. ເນື້ອທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດ

ວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດໜຶ່ງສາມາດດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດໄດ້ ໜຶ່ງ ຫາ ສອງ ຕອນ ຊຶ່ງເນື້ອທີ່ແຕ່ ລະຕອນບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າຮ້ອຍ ກິໂລຕາແມັດ. ສ່ວນເນື້ອທີ່ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ທຳການສຳຫລວດແຮ່ທາດນັ້ນໃຫ້ອີງຕາມຜົນຂອງການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດທີ່ໄດ້ດຳເນີນມາແລ້ວ.

ສຳລັບເນື້ອທີ່ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ແລະ ມີຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດມາແລ້ວນັ້ນ ວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດໃດໜຶ່ງ ສາມາດດຳເນີນການສຳຫລວດແຮ່ທາດໂດຍກົງກໍໄດ້.

ສ່ວນເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານ ແລະ ລະບົບຈັດສັນເນື້ອທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 38. ການສົ່ງຄືນເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດ

ພາຍຫລັງທີ່ສຳເລັດການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການສຳຫລວດແຮ່ທາດແລ້ວ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງສົ່ງເນື້ອທີ່ສຳປະທານ ທີ່ບໍ່ເປັນເສດຖະກິດຄືນໃຫ້ລັດຖະບານ ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫລ່ງແຮ່.

ການສົ່ງຄືນເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດ ອາດຈະມີໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຖືກຖອນອະນຸຍາດຍ້ອນການລະເມີດສັນຍາ ຫລື ລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ;
2. ໝົດອາຍຸການອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດ;
3. ບໍ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດຕໍ່ໄປ;
4. ເມື່ອມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດຂອງສັງຄົມ.

ການສົ່ງຄືນເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແຕ່ຢ່າງໃດ.

ມາດຕາ 39. ການສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດໄປວິໄຈ

ຜູ້ລົງທຶນຂຸດຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດໄປວິໄຈຢູ່ພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງແບ່ງສ່ວນຕົວຢ່າງແຮ່ທາດທີ່ຈະນຳໄປວິໄຈນັ້ນ ໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອເກັບຮັກສາໄວ້. ພາຍຫລັງສຳເລັດການວິໄຈແຮ່ທາດແລ້ວ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງສົ່ງບົດສະຫລຸບຜົນຂອງການວິໄຈນັ້ນ ໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອສັງລວມ ແລະ ກວດກາ.

ໝວດທີ 2
ທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 40. ທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ປະກອບດ້ວຍບັນດາກິດຈະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກິດຈະການການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການສຳຫລວດ.

ພາຍຫລັງສິ້ນສຸດການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການສຳຫລວດແຮ່ທາດ ຕາມການອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານແລ້ວ ຖ້າຫາກຜູ້ລົງທຶນມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ກໍຕ້ອງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຄິດໄລ່ປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຕໍ່ນິເວດວິທະຍາ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສັງຄົມ ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດສຳປະທານຂຸດຄົ້ນຈາກລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຳລັບການຂຸດຄົ້ນຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ລົງທຶນບໍ່ຕ້ອງການສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ນັ້ນ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ລັດຖະບານຊາບພາຍໃນກຳນົດ ສອງ ປີ ນັບແຕ່ວັນສຳເລັດການສຳຫລວດແຮ່ທາດເປັນຕົ້ນໄປ ພ້ອມທັງມອບຂໍ້ມູນທີ່ຕົນໄດ້ຊອກຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ລັດຖະບານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າທົດແທນແຕ່ຢ່າງໃດ.

ມາດຕາ 41. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່

ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ນອກຈາກຈະມີເງື່ອນໄຂພື້ນຖານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ກໍຍັງຕ້ອງມີວິຊາການທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ປະສົບການກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນອີກ.

ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ລົງທຶນ ຍັງຕ້ອງມີ:

1. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນຂອງການຊອກຄົ້ນ, ການສຳຫລວດ ແລະ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
2. ແຜນການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍຖືກຮັບຮອງເອົາຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
3. ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າໃນການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່;
4. ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂອງຜົນການສຳຫລວດແຮ່ທາດຂອງເຂດທີ່ສະເໜີນັ້ນ ສຳລັບນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ ແລະ ການສຳຫລວດແຮ່ທາດ ແຕ່ຫາກມີຈຸດປະສົງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ຂຸດຄົ້ນ ໃນເຂດທີ່ມີການສຳຫລວດມາກ່ອນແລ້ວ.

ມາດຕາ 42. ການຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ຫຼື ປະຕິເສດບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ ວັນນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບບົດລາຍງານນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວແລ້ວ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 43. ການສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດເພື່ອຄັດເລືອກເຕັກໂນໂລຊີອອກແບບໂຮງງານ

ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ສາມາດສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດໄປທົດລອງ ເພື່ອຄັດເລືອກເຕັກໂນໂລຊີອອກແບບໂຮງງານ ຢູ່ພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະຈະມີການ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ຈາກພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ.

ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການທົດລອງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ ສາມາດຈຳໜ່າຍໄດ້ ໂດຍໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ພ້ອມທັງປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 44. ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່

ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກຳນົດເວລາການຂຸດຄົ້ນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຊາວ ປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າ ປີ ຊຶ່ງລັດເປັນຜູ້ຕົກລົງຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍອີງຕາມຂະໜາດຂອງບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 45. ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ

ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງຕິດພັນກັບການປຸງແຕ່ງຢູ່ພາຍໃນປະເທດເປັນຕົ້ນຕໍ ເພື່ອຍົກມູນຄ່າແຮ່ທາດດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ກ້າວໜ້າ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ຫລື ສຳເລັດຮູບ ຕາມແຕ່ລະປະເພດແຮ່ທາດ ສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຜະລິດສິນຄ້າຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ສົ່ງອອກ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 46. ທຸລະກິດອື່ນກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່

ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການປຸງແຕ່ງ, ການຊື້-ຂາຍ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24, 25, 26 ແລະ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 47. ການຫັນວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດລົງທຶນ

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ມີຈຸດປະສົງ ຫລື ມີຄວາມຈຳເປັນຫັນວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດຂອງຕົນເປັນປະເພດວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດອື່ນ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 211 ແລະ 220 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ.

ການຕອບ ຫລື ປະຕິເສດ ການຫັນວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດລົງທຶນກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນນັ້ນຊາບ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 48. ຄະນະກຳມະການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊີ້ນຳໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່

ຄະນະກຳມະການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊີ້ນຳໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຮັບປະກັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາໃຫ້ດຳເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຊຶ່ງປະກອບ ດ້ວຍ:

1. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນປະທານ;
2. ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຮອງປະທານ;

3. ຜູ້ຕາງໜ້າຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງ ເປັນຄະນະ.

ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ລວມທັງ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊີ້ນຳໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ໝວດທີ 3
ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ

ມາດຕາ 49. ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ ແມ່ນ ການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການຊອກຄົ້ນ ແລະ ການສຳຫລວດ ຄືກັນກັບການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 50. ປະເພດທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ

ປະເພດທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດແບບຫັດຖະກຳ;
2. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດຂະໜາດນ້ອຍ;
3. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່-ຫີນອຸດສາຫະກຳ.

ມາດຕາ 51. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດແບບຫັດຖະກຳ

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດແບບຫັດຖະກຳທີ່ເປັນທຸລະກິດ ແມ່ນ ກິດຈະການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳ, ກົນຈັກແຕ່ ຫ້າ ແຮງມ້າລົງມາ ແລະ ແຮງງານບໍ່ເກີນ ສິບ ຄົນ.

ສຳລັບການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດແບບຫັດຖະກຳທີ່ເປັນອາຊີບຕົ້ນຕໍ, ດຳເນີນຕາມລະດູການ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຂຸດຄົ້ນແບບປະຖົມປະຖານ ແລະ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ກົນຈັກຂຸດຄົ້ນ ບໍ່ຖືວ່າເປັນທຸລະກິດ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດແບບຫັດຖະກຳ ອະນຸຍາດໃຫ້ສະເພາະແຕ່ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເທົ່ານັ້ນ.

ແຮ່ທາດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນແບບຫັດຖະກຳ ມີ ແຮ່ຄຳຕົກຂ້ອນ, ແຮ່ກົ່ວຕົກຂ້ອນ ແລະ ຫາງແຮ່.

ມາດຕາ 52. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດຂະໜາດນ້ອຍ

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດຂະໜາດນ້ອຍ ແມ່ນ ການບຸກເບີກ, ຂຸດ, ຊີ-ເຈາະ, ດູດ, ລະເບີດ, ຄັດຈ້ອນເອົາແຮ່ທາດ ຈາກໜ້າດິນ, ພື້ນດິນ ຫລື ພື້ນນ້ຳ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມສຳລັບການຂຸດຄົ້ນແບບອຸດສາຫະກຳ ໃນເນື້ອທີ່ທີ່ບໍ່ເກີນ ສິບ ເຮັກຕາ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດຂະໜາດນ້ອຍ ອະນຸຍາດໃຫ້ສະເພາະແຕ່ນິຕິບຸກຄົນລາວເທົ່ານັ້ນ.

ປະເພດແຮ່ທາດ ແລະ ປະລິມານສະສົມແຮ່ທາດ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດຂະໜາດນ້ອຍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 53. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່-ຫີນອຸດສາຫະກຳ

ແຮ່-ຫີນອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ ແຮ່ທາດອະໂລຫະ ຊຶ່ງມີ ຫີນປູນ, ຫີນອ່ອນ, ຊາຍຜະລິດແກ້ວ, ມາດ, ໂຟດສະຟັດ, ຫີນບາຊານ, ຫີນກາຣານິດ, ກາວແລງ, ບາຣິດ, ລາເຕຣິດ, ຫີນອັງເດໄຊ, ຫີນອາໂດເບ, ຫີນກາໂບຣ, ຫີນແຊກປັງຕິດ, ອາລູໄນ, ໂດໂລໄມ, ແຟວສະປາ, ກຣາຟາຍ, ມາຍກາ ແລະ ປາໂກໄດ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່-ຫີນອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ ການຂຸດ, ຈົກ, ຊີ-ເຈາະ, ຕັດ, ລະເບີດ ເອົາແຮ່ທາດອະໂລຫະດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 54. ການອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນແຮ່-ຫີນອຸດສາຫະກຳ

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ໃຫ້ຂຸດຄົ້ນແຮ່-ຫີນອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ເກີນ ຫ້າ ເຮັກຕາຕໍ່ ໜຶ່ງ ຕອນ ແລະ ມີກຳນົດ ຫ້າ ປີ ພາຍຫລັງທີ່ມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ລົງທຶນຂຸດຄົ້ນແຮ່-ຫີນອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງປະກອບສ່ວນໃນການສ້ອມແປງ, ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງ, ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຊັ່ງນ້ຳໜັກ ແລະ ອື່ນໆ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່-ຫີນອຸດສາຫະກຳ ອະນຸຍາດໃຫ້ສະເພາະນິຕິບຸກຄົນລາວ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 55. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ແກ້ວປະເສີດແບບຫັດຖະກຳ

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ແກ້ວປະເສີດແບບຫັດຖະກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດແບບຫັດຖະກຳ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 52 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 56. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ແກ້ວປະເສີດຂະໜາດນ້ອຍ

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ແກ້ວປະເສີດຂະໜາດນ້ອຍ ແມ່ນ ການບຸກເບີກ, ຂຸດ ແລະ ຄັດຈ້ອນເອົາແຮ່ແກ້ວ ຈາກ ໜ້າດິນ, ພື້ນດິນ ຫລື ພື້ນນ້ຳ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ກົນຈັກຕາມລະບຽບການ, ແຮງງານບໍ່ເກີນ ສິບ ຄົນ, ເນື້ອທີ່ບໍ່ເກີນເຄິ່ງ ເຮັກຕາ, ມີອາຍຸ ໜຶ່ງ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແຕ່ລະປີ ຕາມການຕົກລົງຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ແກ້ວປະເສີດຂະໜາດນ້ອຍ ອະນຸຍາດໃຫ້ແຕ່ສະເພາະນິຕິບຸກຄົນລາວເທົ່ານັ້ນ.

ພາກທີ V
ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
ໝວດທີ 1
ຄວາມປອດໄພ

ມາດຕາ 57. ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ

ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງສ້າງລະບົບຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ດ້ວຍການກຳນົດມາດຕະການ ແລະ ສ້າງລະບົບສັນຍານເຕືອນໄພເພື່ອປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ, ກຳ

ຈັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນຜົນກະທົບ, ບັນດາຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນໄພອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານໃນເຂດບໍ່ແຮ່.

ໃນທຸກກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເພື່ອຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ຊຶ່ງຕ້ອງມີຕົວແທນຂອງຜູ້ອອກແຮງງານເຂົ້າຮ່ວມນຳ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ.

ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 58. ມາດຕະການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານນັ້ນ ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງ ປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1. ວາງລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ;
2. ອອກແບບຂຸດຄົ້ນ, ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນກົນຈັກຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ;
3. ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນໃນການປ້ອງກັນມົນລະພິດ, ສະໜອງອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ທີ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ;
4. ມີສະຖານທີ່, ສາງ ທີ່ຮັບປະກັນສຳລັບການເກັບມ້ຽນວັດຖຸລະເບີດ ແລະ ວັດຖຸເຄມີ;
5. ລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ລວມທັງສະຖິຕິທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 59. ການລາຍງານກ່ຽວກັບອຸປະຕິເຫດ

ອຸປະຕິເຫດ ຫລື ປາກົດການອື່ນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຊຶ່ງມີ ຫລື ອາດຈະມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫລື ສຸຂະພາບຂອງບຸກຄົນ ຫລື ຊຸມຊົນນັ້ນ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງລາຍງານພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ປະຊາຊົນອ້ອມຂ້າງ ພ້ອມດ້ວຍຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆຢ່າງທັນເວລາ.

ໝວດທີ 2
ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ

ມາດຕາ 60. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ເພື່ອຫລີກເວັ້ນ ຫລື ຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕາມລະບຽບການ;

2. ວາງແຜນການຟື້ນຟູເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການປິດບໍ່ແຮ່ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໃດໜຶ່ງໄດ້;
3. ຮັບຜິດຊອບໃນການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ເນື່ອງມາຈາກຜົນກະທົບຈາກການດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕາມລະບຽບການ;
4. ປະກອບທຶນໃຫ້ແກ່ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນໂຄງການຂອງຕົນ;
5. ບໍາບັດນໍ້າເສຍອອກຈາກໂຄງການ ເພື່ອຮັບປະກັນສຸຂະພາບ, ຊີວິດຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
6. ສະຫລຸບ, ລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວ້ດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປະຈໍາ.

ມາດຕາ 61. ການພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ

ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂຸດຄົ້ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດ ໃນການພັດທະນາອຸດສາຫະກໍາບໍ່ແຮ່ ແລະ ແຜນພັດທະນາ, ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນແບບຮອບດ້ານ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມດຸນດ່ຽງ ລະຫວ່າງການຂຸດຄົ້ນກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຫລັງປິດບໍ່ແຮ່ ລວມທັງພັດທະນາຊຸມຊົນ ໂດຍອີງໃສ່ທ່າແຮງຂອງເຂດແຮ່ທາດ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການມີວຽກເຮັດງານທໍາຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ພາກທີ VI
ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ໝວດທີ 1
ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດແລະ ແຫລ່ງແຮ່

ມາດຕາ 62. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫລ່ງແຮ່

ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫລ່ງແຮ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເລີ່ມດໍາເນີນກິດຈະການຂອງຕົນພາຍໃນ ຫົກສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ ຫລື ສໍາຫລວດແຮ່ທາດ ເປັນຕົ້ນໄປ;

2. ລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຊາບພາຍໃນກຳນົດ ສາມສິບ ວັນ ພາຍຫລັງທີ່ພົບເຫັນແຮ່ທາດຊະນິດອື່ນ ທີ່ຕົນບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຊອກຄົ້ນ ຫລື ສຳຫລວດນັ້ນ ແລະ ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ເປັນຄວາມລັບ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ ຫລື ການສຳຫລວດແຮ່ທາດ;
4. ລາຍງານສະພາບການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ອຸປະຕິເຫດ ຫລື ເຫດການໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
5. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ການເຂົ້າໄປ ຫລື ຜ່ານທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ໄປຫາເຂດສຳປະທານຂອງຕົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ມີການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ມີສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນ;
6. ຫັນວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດລົງທຶນຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບການ;
7. ສະຫລຸບ, ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊອກຄົ້ນ ຫລື ສຳຫລວດ ປະຈຳ ສາມ ເດືອນ, ຫົກ ເດືອນ, ເກົ້າ ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 63. ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫລ່ງແຮ່

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ແຫລ່ງແຮ່ ມີພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ພົວພັນ, ປະສານສົມທົບ ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນທີ່ດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ ຫລື ການສຳຫລວດ ຕາມແຜນການ, ແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;
2. ເກັບຮັກສາເອກະສານຕ່າງໆທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານຊອກຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດ ຂອງຕົນ ເຊັ່ນ: ບົດບັນທຶກພາກສະໜາມ, ການເກັບຕົວຢ່າງ, ການທົດສອບ, ການວິໄຈ, ມາດຕະການໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາສັງຄົມ;
3. ເລີກຮື້ອອກ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ, ສິ່ງຕິດຕັ້ງຊົ່ວຄາວ, ທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນວຽກງານຊອກຄົ້ນ ຫລື ສຳຫລວດ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມສິບ ວັນ ຫລັງຈາກການອະນຸຍາດໄດ້ສິ້ນສຸດແລ້ວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ລັດຫາກຕ້ອງການນຳໃຊ້ສິ່ງຂອງເຫລົ່ານັ້ນ;
4. ປັບປຸງທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກວຽກງານຊອກຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດ ໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ເຊັ່ນ: ປົວແປງ, ຟື້ນຟູຄືນ, ຖົມ, ອັດ, ປັບດິນຄືນ, ອະນາໄມທາດເຄມີ, ຍົກຍ້າຍສິ່ງກີດຂວາງ ແລະ ປູກຕົ້ນໄມ້ທົດແທນຄືນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ເສຍຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນ, ອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ, ພາສີສິ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ, ຄ່າທຳນຽມການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ, ຄ່າທຳນຽມໃບອະນຸຍາດ ແລະ ຄ່າບໍລິການດ້ານວິຊາການ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອງທຶນຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ພັດທະນາຊຸມຊົນ, ພັດທະນາ

ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ ແລະ ກອງທຶນສຳລັບການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 2
ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 64. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ, ໂຮງງານ ແລະ ຕຶກອາຄານຮັບໃຊ້ການຂຸດຄົ້ນ, ການຂົນສົ່ງ, ການປຸງແຕ່ງ, ການວິໄຈ, ການລ້າງກັ່ນ, ການຫລອມ ແລະ ການເກັບມ້ຽນ;
2. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່;
3. ຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດທີ່ໄດ້ຈາກກິດຈະການຂຸດຄົ້ນຕາມລະບຽບການ;
4. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນຕາມກົດໝາຍ;
5. ບໍ່ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ທີ່ເປັນຄວາມລັບຂອງຕົນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫລື ວິທະຍາສາດ ແລະ ສິດທິບັດທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ລັດເທົ່ານັ້ນ;
6. ທັນວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດລົງທຶນຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບການ;
7. ດຳເນີນກິດຈະການອື່ນທີ່ເຫັນວ່າມີເຫດຜົນ ຊຶ່ງພົວພັນກັບການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ຕາມການເຫັນດີຂອງລັດ;
8. ສະເໜີໂຈະການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໃນກໍລະນີທີ່ມີເຫດສຸດວິໄສເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງພາໃຫ້ຕົນບໍ່ສາມາດດຳເນີນກິດຈະການໄດ້;
9. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ການເຂົ້າໄປ ຫລື ຜ່ານທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ໄປຫາເຂດສຳປະທານຂອງຕົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ມີການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ມີສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນ.

ມາດຕາ 65. ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ມີພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ໃນການກວດກາວຽກງານຂຸດຄົ້ນ;
2. ນຳໃຊ້ ຜະລິດຕະພັນທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ພາຍໃນປະເທດໃຫ້ຫລາຍເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້, ການບໍລິການຂົນສົ່ງແຮ່ທາດ ຮ່ວມກັບວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດຂົນສົ່ງພາຍໃນປະເທດ, ແຮງງານທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ເຂົ້າໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານຕາມຄວາມສາມາດ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ດ້ານສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນໃນ

ການປ້ອງກັນມົນລະພິດ, ສະໜອງເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຕ່າງໆໃນການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງ ຜູ້ອອກແຮງງານ;

3. ກໍ່ສ້າງ ລວມທັງຖ່າຍທອດຄວາມຊຳນິຊຳນານງານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານວິຊາການລາວ ທັງໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ;
4. ໃຊ້ແທນຄ່າຍົກຍ້າຍ, ຄ່າທີ່ດິນ ແລະ ຜົນລະປູກ, ຈັດສັນບ່ອນຢູ່, ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ຢ່າງເໝາະສົມ ໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່;
5. ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານເຕັກນິກກ່ຽວກັບຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ, ແຜນແຕ້ມ, ແຜນທີ່, ຂໍ້ມູນຂອງການຂຸດຄົ້ນ, ການຕີຄວາມໝາຍ ພ້ອມດ້ວຍລະບົບບັນຊີການເງິນ ແລະ ຊັບສິນຢູ່ພາກສະໜາມ, ເກັບມ້ຽນ ແລະ ຖິ້ມແຮ່ທາດເສດເຫລືອ ດ້ວຍວິທີການທີ່ສອດຄ່ອງຕາມແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ;
6. ລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງທັນການ ກ່ຽວກັບອຸປະຕິເຫດ ຫລື ເຫດການໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫລື ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ, ສະຫລຸບ, ລາຍງານຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບການສຳຫລວດ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງ ປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ປະຈຳປີ ລວມທັງບັນຊີການເງິນຕໍ່ຂະແໜງ ການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
7. ເສຍຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນ ແລະ ຄ່າຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ, ອາກອນກຳໄລ, ອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ, ອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ, ອາກອນເງິນປັນຜົນ, ພາສີສິ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ, ຄ່າທຳນຽມການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ, ຄ່າທຳນຽມໃບອະນຸຍາດ ແລະ ຄ່າບໍລິການດ້ານວິຊາການ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອງທຶນຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ພັດທະນາຊຸມຊົນ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ ແລະ ກອງທຶນສຳລັບການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3
ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ

ມາດຕາ 66. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດສະເພາະ ພາຍໃນເຂດທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບວິທີການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ, ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຊື້-ຂາຍແຮ່ທາດສະເພາະ ຕາມລະບຽບການ;
3. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ການເຂົ້າໄປ ຫລື ຜ່ານທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ໄປຫາເຂດສຳປະທານຂອງຕົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ມີການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ມີສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນ;

4. ສະຫລຸບ, ລາຍງານ ປະຈຳເດືອນ, ສາມເດືອນ, ຫົກເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ຽວກັບການຜະລິດແຮ່ທາດ, ມູນຄ່າ, ການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຈຳນວນກຳມະກອນທີ່ຢູ່ປະຈຳ.

ມາດຕາ 67. ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ ມີພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ໃນການກວດກາວຽກງານຂຸດຄົ້ນ;
2. ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ກົນຈັກ ທີ່ສາມາດປ້ອງກັນມົນລະພິດ, ສະໜອງເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຕ່າງໆໃນການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ;
3. ໃຊ້ແທນຄ່າຍົກຍ້າຍ, ຄ່າທີ່ດິນ ແລະ ຜົນລະປູກ, ຈັດສັນບ່ອນຢູ່ ແລະ ບ່ອນທຳມາຫາກິນຢ່າງເໝາະສົມ ໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ;
4. ອະນາໄມເສັ້ນທາງຕ່າງໆ ເມື່ອມີການຂົນສົ່ງແຮ່-ຫີນອຸດສາຫະກຳ, ເກັບມ້ຽນ ແລະ ຖິ້ມແຮ່ທາດເສດເຫລືອ ດ້ວຍວິທີການທີ່ສອດຄ່ອງຕາມແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງທັນການ ກ່ຽວກັບອຸປະຕິເຫດ ຫລື ເຫດການໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫລື ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ, ສະຫລຸບ, ລາຍງານຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບການສຳຫລວດ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງ ປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ປະຈຳປີ ລວມທັງບັນຊີການເງິນຕໍ່ຂະແໜງ ການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
6. ເສຍຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນ ແລະ ຄ່າຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ, ອາກອນກຳໄລ, ອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ, ອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ, ອາກອນເງິນປັນຜົນ, ພາສີສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ, ຄ່າທຳນຽມການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ, ຄ່າທຳນຽມໃບອະນຸຍາດ ແລະ ຄ່າບໍລິການດ້ານວິຊາການ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອງທຶນຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ພັດທະນາຊຸມຊົນ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ພັດທະນາເຂດແຮ່ທາດແບບຍືນຍົງ ແລະ ກອງທຶນສຳລັບການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 68. ພັນທະທາງດ້ານການເງິນຂອງຜູ້ບໍລິການທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ

ຜູ້ບໍລິການທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ມີພັນທະທາງດ້ານການເງິນ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍລິການສຳຫລວດສ້າງແຜນທີ່;
2. ການບໍລິການສຳຫລວດທໍລະນີວັດຖຸ;
3. ການບໍລິການເຈາະສຳຫລວດ;
4. ການບໍລິການຂຸດຄົ້ນ;
5. ການບໍລິການດ້ານການວິໄຈ;
6. ການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານບໍ່ແຮ່;
7. ການບໍລິການປຸງແຕ່ງ ຫລື ຊື້-ຂາຍແຮ່ ແລະ ການບໍລິການທຸລະກິດອື່ນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ.

ການປະຕິບັນພັນທະທາງດ້ານການເງິນ ຂອງຜູ້ບໍລິການທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ VII
ຮຸ້ນຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 69. ການເຂົ້າຮຸ້ນຂອງລັດຖະບານ

ຫລັງຈາກຜູ້ລົງທຶນໄດ້ສໍາເລັດ ແລະ ສະເໜີບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແລ້ວ ລັດຖະບານ ມີສິດເຂົ້າຖືຮຸ້ນໃນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດນັ້ນ.

ມາດຕາ 70. ການແຈ້ງກ່ຽວກັບການເຂົ້າຮຸ້ນຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ແຈ້ງຕອບການເຂົ້າ ຫລື ປະຕິເສດການເຂົ້າຮຸ້ນຂອງຕົນ ຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງຜູ້ລົງທຶນນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 71. ການຖອກຮຸ້ນຂອງລັດຖະບານ

ພາຍຫລັງ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ແຈ້ງຕອບການເຂົ້າຮຸ້ນຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບແຮ່ທາດນັ້ນແລ້ວ ການຖອກຮຸ້ນອາດຈະປະຕິບັດດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ຖອກດ້ວຍເງິນສົດ ຫລື ດ້ວຍການຫັກເອົາເງິນປັນຜົນຕາມຈໍານວນທີ່ຜູ້ລົງທຶນນັ້ນຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ລັດຖະບານ ຫລື ດ້ວຍຮູບການອື່ນ ຕາມການຕົກລົງກັນ.

ລັດຖະບານ ສາມາດຫັນເອົາແຮ່ທາດເປັນທຶນເພື່ອປະກອບເຂົ້າເປັນຮຸ້ນຂອງຕົນ ກໍໄດ້.

ມາດຕາ 72. ຕົວແທນຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີສິດແຕ່ງຕັ້ງຕົວແທນຂອງຕົນເຂົ້າຢູ່ໃນສະພາຜູ້ອໍານວຍການຂອງວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດ ທີ່ຕົນໄດ້ຖືຮຸ້ນຢູ່ນັ້ນ ຕາມລະບຽບການ.

ພາກທີ VIII
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 73. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ມີການກະທໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງ ແລະ ຮັບສິນບົນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
2. ໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫລື ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງປະຊາຊົນ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານແຮ່ທາດ ທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍໃຫ້;

4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ ແລະ ຂອງລັດຖະການ ຫລື ຄວາມລັບທາງດ້ານການຄ້າ-ວິຊາການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
5. ປອມແປງເອກະສານ ເຊັ່ນ: ປອມແປງລາຍເຊັນ, ຕາປະທັບ, ບັນຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຫຼື ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງຕົນດຳເນີນ ຫລື ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະການ ດັ່ງກ່າວ;
7. ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ຫລື ທຳລາຍ ເຂດຫລັກໝາຍ, ເຂດສຳປະທານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
8. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຂູ່ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
9. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 74. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ

ຫ້າມຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫລວດ, ຂຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ ຫລື ຊື້-ຂາຍແຮ່ທາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ຊອກຄົ້ນ, ສຳຫລວດ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງ ນອກແຜນການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ, ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດຢູ່ນອກເຂດອະນຸຍາດ;
3. ບຸກລຸກ, ທຳລາຍ ຫລື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ແຫລ່ງແຮ່ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
4. ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ຫລື ທຳລາຍ ເຄື່ອງໝາຍເຂດອະນຸຍາດ;
5. ນຳເຂົ້າ ແຮງງານ, ພາຫະນະ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
6. ຂຸດຄົ້ນ, ຊື້-ຂາຍ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫລື ຂົນສົ່ງ ແຮ່ທາດປະເພດຫວງຫ້າມ;
7. ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫລື ຂົນສົ່ງ ແຮ່ທາດເກີນນ້ຳໜັກ, ເກີນຈຳນວນ, ເກີນຂະໜາດ ຫລື ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບເອກະສານ;
8. ນຳເອົາໃບອະນຸຍາດຂອງຕົນໄປຄ້ຳປະກັນ ຫລື ປະກອບຮຸ້ນ, ກູ້ຢືມ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໂອນ, ມອບ, ຊວດຈຳ ຫລື ຂາຍໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
9. ຊື້ຈ້າງ, ໃຫ້ສິນບົນແກ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່, ຊື້ຈ້າງປະຊາຊົນເພື່ອບຸກລຸກ, ຂຸດຄົ້ນ ຫລື ຮ່ອນເອົາແຮ່ທາດ ດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ;
10. ທຳລາຍ, ສໍ້ໂກງ, ຍັກຍອກ ຫລື ຂາຍຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ, ເກັບຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
11. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊື່ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຂູ່ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ແລະ ປະຊາຊົນ;
12. ລາຍງານບໍ່ຖືກຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຫລື ປອມແປງເອກະສານ ແລະ ຕາປະທັບກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
13. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 75. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບປະຊາຊົນ

ຫ້າມປະຊາຊົນ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ທຳລາຍແຫລ່ງແຮ່ ດ້ວຍການ ບຸກລຸກ, ຂຸດຄົ້ນ, ຮ່ອນເອົາແຮ່ທາດ ຫລື ດ້ວຍການກະທຳອື່ນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ຂຸດຄົ້ນ, ຊື້-ຂາຍ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ເກັບກູ້ແຮ່ທາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຮ່ວມມືກັບຜູ້ລົງທຶນ, ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ໃນການລັກລອບຂຸດຄົ້ນເອົາແຮ່ທາດ, ບຸກລຸກທຳລາຍແຮ່ທາດ ຫລື ບໍ່ແຮ່;
4. ປອມແປງເອກະສານ ແລະ ຕາປະທັບກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
5. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊື່ຜູ້ອື່ນເພື່ອນາບຂູ່ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
6. ຊຸກເຊື່ອງ, ທຳລາຍແຮ່ທາດ ຫລື ຂາຍຕົວຢ່າງແຮ່ທາດຢ່າງຜິດກົດໝາຍ;
7. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ IX
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 76. ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ່ຍ ຫລື ການປະນີປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 77. ການໄກ່ເກ່ຍ ຫລື ການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ປະນີປະນອມກັນ.

ມາດຕາ 78. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບແຮ່ທາດທາງດ້ານບໍລິຫານ ເປັນຕົ້ນ: ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ການບໍ່ເສຍພັນທະ ແລະ ຄ່າທຳນຽມຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແມ່ນອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນດຽວກັນ, ຖ້າຄູ່ກໍລະນີ ຫາກບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕົກລົງແກ້ໄຂນັ້ນແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວກໍມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການຂັ້ນເທິງຖັດນັ້ນເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 79. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ເມື່ອບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານບໍລິຫານໄດ້ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອທຳການແກ້ໄຂ ແລະ ຕັດສິນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 80. ການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ການແກ້ໄຂນັ້ນແລ້ວ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 81. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດແຮ່ທາດ ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບ ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຫລື ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນຢູ່ ສປປ ລາວ ຫລື ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ກັບ ລັດຖະບານ ໃຫ້ນຳໃຊ້ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫລື ສາກົນ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີ.

ພາກທີ X
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ
ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 82. ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ເປັນຕົ້ນ: ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 83. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ລະ

ບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງໃຫ້ກາຍເປັນແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ແຮ່ທາດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

2. ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ລັດຖະດຳລັດ, ດຳລັດ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
4. ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ສ້າງຕາໜ່າງສູນສະຖິຕິ-ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
5. ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຕີລາຄາ ແລະ ຮັບຮອງປະລິມານສະສົມແຮ່ທາດ;
6. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ຈາກລາຍໄດ້ຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
7. ເຂົ້າຮ່ວມການເຈລະຈາ ແລະ ການເຊັນສັນຍາສຳປະທານກິດຈະການການລົງທຶນດ້ານແຮ່ທາດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
8. ອອກ ແລະ ຕໍ່ອາຍຸໃບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ, ສຳຫລວດ, ຂຸດຄົ້ນ, ສ້າງຕັ້ງໂຮງງານປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫລໍ່ຫລອມແຮ່; ອອກໃບຢັ້ງຢືນການສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ;
9. ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາໂຈະ ຫລື ລົບລ້າງການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ທີ່ລະເມີດສັນຍາ ຕາມລະບຽບການ;
10. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫລວດ, ຂຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ, ຫລໍ່ຫລອມຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ ແລະ ການຊື້-ຂາຍແຮ່ທາດ;
11. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນ ທາງດ້ານວິຊາການທໍລະນີສາດ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
12. ຢັ້ງຢືນທາງດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກ ຫລື ນຳເຂົ້າແຮ່ທາດ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນກົນຈັກ ຮັບໃຊ້ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ລວມທັງ ການອະນຸຍາດສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດອອກໄປວິໄຈ ຕາມລະບຽບການ;
13. ອອກວາລະສານກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແລະ ຊີ້ນຳວຽກງານທະບຽນແຮ່ທາດ;
14. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ, ສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງກິດຈະການ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
15. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
16. ສະຫລຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານແຮ່ທາດ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
17. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 84. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ

ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ແຈ້ງການ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້ແຮ່ທາດຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
3. ຂຶ້ນທະບຽນແຮ່ທາດໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຂອງຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ;
4. ຄົ້ນຄວ້າປະກອບຄຳເຫັນທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດແລ້ວສະເໜີ ໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ພິຈາລະນາ;
5. ອອກ ແລະ ຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ ຕາມລະບຽບການ;
6. ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາໂຈະ ຫລື ລຶບລ້າງການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດສະເພາະ;
7. ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ລວມທັງ ການນຳໃຊ້ ທຶນພັດທະນາຊຸມຊົນໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
8. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
9. ຢັ້ງຢືນການປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບກິດຈະການແຮ່ທາດ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;
10. ສະຫລຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 85. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ແຈ້ງການ ແລະ ຄຳແນະນຳກ່ຽວ ກັບວຽກງານແຮ່ທາດ;
2. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
3. ອອກໃບອະນຸຍາດ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນການຂຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດແບບຫັດຖະກຳ ແລະ ແກ້ວປະເສີດແບບຫັດຖະກຳ ທີ່ບໍ່ເປັນທຸລະກິດ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ;

4. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ລວມທັງ ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບກິດຈະການແຮ່ທາດ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ສະຫລຸບ, ລາຍງານການປະຕິບັດວຽກງານແຮ່ທາດ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃຫ້ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
6. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 86. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາແຮ່ທາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກິດຈະການ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ, ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາຢູ່ໃນເຂດແຮ່ທາດ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສະຫລຸບ, ລາຍງານກ່ຽວກັບຈຸດປາກົດຕົວຂອງແຮ່ທາດ ໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ລວມທັງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍພາຍໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2
ການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 87. ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຮ່ທາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 88. ປະເພດການກວດກາ

ການກວດກາມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາພາຍໃນ;
2. ການກວດກາພາຍນອກ.

ການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ການກວດກາຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ການກວດກາພາຍນອກ ແມ່ນ ການຕິດຕາມກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ການກວດກາຂອງອົງການກວດກາລັດ ແລະ ການກວດສອບຂອງອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານແຮ່ທາດ ຕາມສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ນອກຈາກນີ້ ເມື່ອພົບເຫັນ ຫລື ມີປາກົດການທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ແລ້ວ ພົນລະເມືອງ, ການຈັດຕັ້ງ, ວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດ ລົງທຶນ ກໍມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດໍາເນີນການຕໍ່ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 89. ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ດໍາເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນທາງດ້ານເຕັກນິກ, ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ.

ການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
2. ການປະຕິບັດກໍານົດເວລາ ແລະ ແຜນວຽກຂອງການຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫລວດ, ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະເສດ-ເຕັກນິກ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນ;
3. ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ແລະ ການຈໍາກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
5. ການຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ແລະ ປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ແຮ່ທາດ ລວມທັງການກວດກາການດໍາເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
6. ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເນື່ອງຈາກຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ;
7. ລະບົບການເງິນ, ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ.

ມາດຕາ 90. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
2. ກວດກາກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ເຊັ່ນ: ການຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫລວດ ແລະ ຂຸດຄົ້ນ ລວມທັງການບໍລິການທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
3. ສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກຄໍາສັ່ງໂຈະ ຫລື ລົບລ້າງ ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຫລື ປະຕິ ບັດວິໄນຕໍ່ພະນັກງານ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ສັງລວມ ແລະ ກວດກາບົດສະຫລຸບຜົນຂອງການວິໄຈຕົວຢ່າງແຮ່ທາດຕ່າງໆ;
5. ພົວພັນ, ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຕົນ;

6. ສະຫລຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການປະຕິບັດວຽກງານກວດກາແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 91. ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ແມ່ນ ພະນັກງານຂອງລັດທີ່ສັງກັດຢູ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຊຶ່ງມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອນໄຫວລາດຕະເວນ ແລະ ກວດກາຕາມເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ສະຖານທີ່ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ, ເສັ້ນທາງການຂົນສົ່ງ, ລານ, ສາງເກັບມ້ຽນແຮ່, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ;
2. ຮັບ, ບັນທຶກການແຈ້ງຄວາມ, ທວງເອົາ ແລະ ກວດກາເອກະສານທີ່ເຫັນວ່າມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ;
3. ພົວພັນ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ.
4. ດຳເນີນການກວດກາຕາມເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 89 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. ສະຫລຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ທີ່ຕົນສັງກັດຢູ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 92. ຮູບການການກວດກາ

ຮູບການການກວດກາວຽກງານແຮ່ທາດ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ຄັ້ງຕໍ່ປີ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດກາເມື່ອຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໂດຍມີ ການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ຮູ້ລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍການກວດກາດ້ານເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

ພາກທີ XI
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 93. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ທາດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 94. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ, ມາດຕະການທາງແພ່ງ ຫລື ຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກ.

ມາດຕາ 95. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ໃນສະຖານເບົາບາງ ຫຼື ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ເຊັ່ນ: ລາຍງານກ່ຽວກັບທຸລະກິດແຮ່ທາດບໍ່ຖືກຕາມກຳນົດເວລາ, ປະຕິບັດວຽກງານຊັກຊ້າ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມແຜນການເຕັກນິກ, ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດແບບຫັດຖະກຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າຕ່ຳກວ່າ ໜຶ່ງລ້ານ ກີບ ແຕ່ມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ ກໍຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 96. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາບໍ່ແຮ່ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະເບົາບາງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍເຫຍທີ່ມີມູນຄ່າແຕ່ ໜຶ່ງລ້ານກີບລົງມາ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຫລົບຫລີກຈາກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ກໍຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິຕຽນ, ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ໂດຍບັນທຶກໄວ້ໃນສຳນວນເອກະສານຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
2. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;
3. ປົດຕຳແໜ່ງ ຫລື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບຜິດຊອບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງຕ່ຳກວ່າເກົ່າ;
4. ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ຖືກປະຕິບັດວິໄນ ຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນຄືນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 97. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກວ່າ ໜຶ່ງລ້ານ

ກັບ ກໍຈະຖືກປັບໃໝເທົ່າຕົວຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍຂອງແຮ່ທາດ, ຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ ຕາມລາຄາທ້ອງຕະຫລາດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດເປັນຄັ້ງທີສອງ ຫລື ເປັນອາຈິນ ກໍຈະຖືກປັບໃໝ ສອງເທົ່າ ຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍຂອງແຮ່ທາດ, ຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດ ຕາມລາຄາທ້ອງຕະຫລາດ.

ມາດຕາ 98. ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ, ວິສາຫະກິດ ຫລື ບໍລິສັດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນກ່ຽວກັບວຽກງານແຮ່ທາດ ກໍຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 99. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ເປັນການກະທຳຜິດ ທາງອາຍາ ເຊັ່ນ: ການປອມແປງໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ, ການທຳລາຍແຫລ່ງແຮ່, ການລັກລອບຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ, ການບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງພາໃຫ້ມີການບາດເຈັບສາຫັດ ຫລື ເສຍຊີວິດ, ຮັບສິນບົນ, ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ, ປອມແປງເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ກໍຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາ ພ້ອມທັງ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 100. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 99 ຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ ຜູ້ກະທຳຜິດ ຍັງຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການໂທດເພີ່ມ ເຊັ່ນ: ການໂຈະການດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ, ການຖອນໃບອະນຸຍາດ, ການຮິບຊັບ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ພົວພັນກັບການກະທຳຜິດ ເປັນຂອງລັດ.

ພາກທີ XII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 101. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 102. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່ ສະບັບເລກທີ 04/97/ສພຊ ລົງວັນທີ 12 ເມສາ 1997.

ສຳລັບບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ບໍ່ແຮ່ ສະບັບປີ 1997 ຫລື ຕາມສັນຍາທີ່ມີຜົນສັກສິດມາກ່ອນ ແມ່ນສາມາດດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ນັ້ນຕໍ່ໄປຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບບໍ່ແຮ່ ຕາມສັນຍາໃນເມື່ອກ່ອນ ຫາກມີຈຸດປະສົງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບປັບປຸງນີ້ ກໍໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ